

I V. Hæc quatuor, velut prima artis principia, necessario præsupponuntur in futuro rhetore ecclesiastico, si non excellenter, saltem mediocriter; post in primis accedat necesse est systema seu methodus præceptorum, quibus ista perficiuntur: Quod quidem systema nunc porro, ducente Deo, methodicè & succinctè persequemur.

V. Finis ergo (ut hinc ἀναλυτικῶς incipiamus) systematis huius est vel internus, vel externus & principalis.

V I. Externus est persuasio, quæ duò sub se continet: quorum primum est docere; secundum, animos seu affectus movere.

Atq; hi duo sunt necessarii & essentialis fines propositi oratori Ecclesiastico, qui si alterum ex his negligit, nunquam suo officio rectè defungetur. Cuius rei locuples testis est D. August. lib. 4. De doctrina Christiana, c. 3. vbi ait: Debet diuinarum scripturarum tractator, doctor & defensor fidei rectæ, debellator erroris, bona docere, mala dedocere, & opere sermonis conciliare auersos, erigere remissos, nescientibus quid agant, quid expectare debeant, intimare. Et disertius cap. 17. Qui dicèdonititur persuadere quod bonum est, nihil horum trium spernat, ut scilicet doceat, flectat, delectet: ita enim